

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115217740
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3115217740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne H. L., rod. L., nar. XX.X.XXXX, štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom X. G., P.O. P. XX/X-XX, zastúpenej JUDr. Petrom Žilinčíkom, advokátom, so sídlom Dubnica nad Váhom, Centrum I 57/132 proti žalovanému E. L., nar. XX.X.XXXX, štátnemu občanovi R. republiky, trvale bytom P. R., F. XXX/XX, o vydanie finančného výnosu, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 20C/295/2015-53 zo dňa 28. júna 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovaného smerujúce proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania o d m i e t a a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. p o t v r d z u j e .

Žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh žalovaného zo dňa 27.6.2017 na prerušenie konania zamietol /výrok I./, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.500 Eur od 8.3.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku /výrok II./ a nakoniec rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% /výrok III./.

2. Výrok rozsudku o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania súd odôvodnil tým, že žalovaný navrhol prerušiť konanie v tejto veci až do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26C/74/2015. Poukázal na to, že uvedené konanie sa vedie o žalobe žalobkyne na nahradenie vôle účastníka kúpnej zmluvy, ktorým sa žalobkyňa proti žalovanému domáha nahradenia vôle v tom smere, aby žalobkyňa bola kupujúcim pri prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo zmluvy, ktorého finančného výnosu sa domáha v tomto konaní. V prípade, ak by žalobkyňa bola úspešná v oboch konaniach, žalovaný by v zmysle tohto konania bol povinný žalobkyni uhradiť 1/2 kúpnej ceny, no v druhom konaní by v prípade úspešnosti nahradenia vôle sa kúpna zmluva, z ktorej požaduje žalobkyňa výnos, stala neplatnou a bola by nahradená súdnym rozhodnutím. Preto má žalovaný za to, že vzhľadom na prebiehajúce konanie na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 26C/74/2015 je vzhľadom na charakter tohto konania nevyhnutné buď žalobný návrh v tomto konaní zamietnuť, alebo toto konanie prerušiť až do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26C/74/2015, nakoľko sa v tom konaní rieši otázka, ktorú súd v tomto konaní nerieši. Súdtento návrh žalovaného na prerušenie konania posúdil podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") a uviedol, že toto ustanovenie dáva súdu možnosť prerušiť konanie vtedy, keď výsledok iného konania môže relevantne ovplyvniť výsledok konania, ktoré bolo prerušené. Pre rozhodnutie súdu môže mať často význam otázka, ktorá je predmetom rozhodovania

súdom v inej prejednávanej právnej veci. Posúdenie opodstatnenosti prerušenia konania je ponechané na úvahu konajúceho súdu, ktorý zväží, či otázka riešená v inom konaní môže mať význam pre rozhodnutie súdu. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 21/2000 zo dňa 20.9.2000, ustanovenie § 164 CSP sa musí vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou SR (čl. 152 ods. 4), a preto všeobecný súd pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 164 CSP sa musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a ich výkladu dospel súd k záveru, že návrhu žalovaného na prerušenie konania nemožno vyhovieť. Z predloženého žalobného návrhu žalobkyne zo dňa 31.7.2015 podaného na Okresnom súde Trenčín dňa 4.8.2015, bolo preukázané, že žalobkyňa sa v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 26C 74/2015 proti žalovanému domáha nahradenia vôle účastníka kúpnej zmluvy zo dňa 20.2.2015, ktorou C. P. previedla na žalovaného svoj spoluvlastnícky podiel 1/3 na nehnuteľnosti pozemku parc. KNE č. 78 orná pôda o výmere 2926 m² zapísaného na LV č. XXXX k.ú. L., a keďže pred prevodom C. P. svoj podiel neponúkla žalobkyňi, ktorá vlastní podiel 1/4 k parc. KNE č. 78 k.ú. L., bolo porušené predkupné právo žalobkyne, a preto sa žalobou domáha nahradenia vôle žalovaného, aby previedol na žalobkyňu pomernú časť nadobudnutého podielu spoluvlastníčky C. P.. V uvedenom konaní sa teda rieši nárok z porušeného predkupného práva žalobkyne voči žalovanému ohľadom prevodu iného pozemku, a to parc. KNE č. 78 k.ú. L.. V prípade parcely KNE č. 2 k.ú. L. a parc. KNE č. 78 k.ú. L. ide o dve samostatné parcely, ktoré boli prevedené osobitnými kúpnyimi zmluvami, a preto nie je dôvod vyčkávať na výsledok konania vedeného na Okresnom súde Trenčín, pod sp. zn. 26C/74/2015, keďže sa v ňom nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Súd mal teda za to, že nie sú naplnené podmienky nutnosti prerušenia konania v zmysle § 164 CSP. Preto aj s prihliadnutím na právo účastníkov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v primeranej lehote, súd návrh žalovaného na prerušenie konania prvým výroku tohto rozsudku zamietol.

3. Pokiaľ ide o meritum veci tu súd uviedol, že žalobkyňa sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej 1/2 výnosu - kúpnej ceny obdržanej od kupujúcej na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.2.2015, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený dňa 25.3.2015 spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 8.3.2015 do zaplatenia s odôvodnením, že na základe dedičskej dohody uzatvorenej v dedičskom konaní nadobudol žalovaný do vlastníctva spoluvlastnícky podiel na pozemku parc. KNE č. 2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 914 m², zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. L. v podiele 5/12-in a zároveň sa zaviazal uhradiť žalobkyňi ako ustupujúcej dedičke v prípade získania finančného výnosu z nehnuteľnosti jej zákonný podiel. Žalobkyňa sa dozvedela, že žalovaný svoj spoluvlastnícky podiel na predmetnom pozemku predal kupujúcej C. P., za kúpnu cenu, ktorá jej nie je známa. Keďže žalovaný previedol vlastníctvo k predmetnému pozemku kúpnu zmluvou na tretiu osobu a prevzal od nej kúpnu cenu, vznikol žalobkyňi nárok a žalovanej povinnosť vyplatiť 1/2 z obdržaného finančného výnosu - kúpnej ceny, a to do 15-tich dní od jej obdržania, teda do 7.3.2015. Pretože žalovaný si dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z osvedčenia o dedičstve, dostal sa do omeškania so splnením peňažného dľhu a je povinný jej zaplatiť aj úrok z omeškania.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že notársky úrad JUDr. Želmíry Pagáčovej so sídlom v Dubnici nad Váhom ako súdny komisár v konaní vedenom pod sp. zn. 21D 679/2002, D/not 125/2002 prejednával dedičstvo po poručiťelke Y. L., rod. E., zomr. X.X.XXXX pričom ako dedičia zo zákona v 1. dedičskej skupine do úvahy prichádzajú deti poručiťelky, t.j. žalobkyňa a žalovaný, každý v rovnakom podiele. Osvedčením o dedičstve sp. zn. 21D 679/2002, D/not 125/2002 zo dňa 28.11.2002 osvedčila notárka uzavretie dohody dedičov, v zmysle ktorej žalovaný nadobudol všetky pozemky v k.ú. L. popísané v súpise aktív a pasív vrátane pozemku parc. KNE č. 2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 914 m², KNE č. 78 orná pôda o výmere 2926 m², v podiele 5/12, zapísaných na LV č. XXXX k.ú. L., s povinnosťou výplaty zákonného dedičského podielu ustupujúcej spoludedičke - žalobkyňi v prípade speňaženia a získania finančného výnosu z nehnuteľností, a to v lehote 15 dní odo dňa získania finančného výnosu z nehnuteľností. Osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.12.2002. Z kúpnej zmluvy zo dňa 20.2.2015 a výpisu z LV č. XXXX k.ú. L. zo dňa 10.4.2015 bolo zistené, že žalobca ako predávajúci svoj podiel 5/12 pozemku parcely KNE č. 2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 914 m² previedol kúpnu zmluvou zo dňa 20.2.2015 na kupujúcu C. P., rod. G. s tým, že v čl. II kúpnej zmluvy si zmluvné strany dojednali kúpnu cenu 5.000 Eur. V čl. II kúpnej zmluvy je uvedené, že žalovaný svojím podpisom potvrdzuje, že od kupujúcej C. P. prevzal kúpnu cenu 5.000 Eur, uhradenú mu pri podpise kúpnej zmluvy. Žalobkyňa listami zo dňa 13.4.2015, 18.5.2015 žiadala žalovaného, aby jej v zmysle osvedčenia o dedičstve sp. zn. 21D 679/2002, D/not 125/2002 zo dňa 28.11.2002 vyplatil polovicu kúpnej ceny obdržanej od Anny Hanáčkovej za predaj parcely KNE č. 2 k.ú. L., inak sa obráti žalobkyňa na súd.

5. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 482 ods. 1 a § 489 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v dedičskom konaní vedenom pred súdnym komisárom JUDr. Želmírou Pagáčovou pod sp. zn. 21D 679/2002, D/not 125/2002 po poručiťke neb. Y. L., rod. E. strany uzavreli v zmysle § 482 ods. 1 Občianskeho zákonníka dohodu, ktorou si medzi sebou vyporiadali dedičstvo po uvedenej poručiťke. Na základe tejto dohody žalovaný nadobudol pozemok parc. KNE č. 2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 914 m², zapísaný na LV č. XXXX k.ú. L., s tým, že žalovaný sa zaviazal, že ustupujúcej spoludedičke - žalobkyni vyplatí jej zákonný dedičský podiel v prípade speňaženia a získania finančného výnosu z nehnuteľností, a to v lehote 15 dní odo dňa získania finančného výnosu z nehnuteľností. Medzi stranami bol tak v zmysle § 489 Občianskeho zákonníka založený občianskoprávny záväzkový vzťah, obsahom ktorého bola povinnosť žalovaného vyplatiť žalobkyni jej zákonný dedičský podiel v prípade splnenia podmienky, a to obdržania finančného výnosu zo speňaženia uvedenej nehnuteľnosti, a bola dohodnutá aj lehota splatnosti tohto plnenia, a žalobkyni vzniklo oprávnenie požadovať vyplatenie tohto plnenia po splnení uvedenej podmienky. V konaní bolo z výpisu z LV č. XXXX k.ú. L. zo dňa 10.4.2015 a kúpnej zmluvy zo dňa 20.2.2015 preukázané, že žalovaný previedol zdedený podiel vo výške 5/12 k parc. KN E č. 2 k.ú. L. na kupujúcu C. P. Vklad vlastníckeho práva v prospech menovanej kupujúcej povolil Okresný úrad Ilava, katastrálny odbor rozhodnutím V 495/2015 zo dňa 25.3.2015. Žalovaný uzavretie tejto kúpnej zmluvy nespochybňoval ale tvrdil, že kúpna cena podľa tejto kúpnej zmluvy vo výške 5.000 eur mu nebola vyplatená. Toto tvrdenie žalovaného bolo však vyvrátené znením samotnej kúpnej zmluvy, ktorú podpísali obe zmluvné strany. V kúpnej zmluve zo dňa 20.2.2015 v jej článku II je jednoznačne uvedené, že žalovaný svojím podpisom potvrdzuje, že od kupujúcej C. P. prevzal kúpnu cenu 5.000 eur, uhradenú mu pri podpise kúpnej zmluvy. Žalovaný navrhol síce vypočuť svedkyňu C. P. ako kupujúcu zo zmluvy zo dňa 20.2.2015 s tým, že zabezpečí jej účasť na pojednávaní, a navrhol aj svoj výsluch, no napokon sa žalovaný na pojednávanie nedostavil, účasť tejto svedkyne na pojednávaní v zmysle § 197 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ nezabezpečil, súd o predvolanie svedkyne nepožiadala, pričom žalovaný o odročenie pojednávania nepožiadala za účelom vykonania týchto dôkazov ani z iných závažných dôvodov v zmysle § 183 CSP (žiadosť o odročenie pojednávania nie je obsiahnutá ani v podaní žalovaného doručeného súdu dňa 27.6.2017). Súd nemal za to, že je nevyhnutné odročiť pojednávanie za účelom výsluchu žalovaného, keďže ten sa k veci písomne vyjadril v odpore proti platobnému rozkazu ako aj v podaní zo dňa 27.6.2017, a pojednávanie nebolo potrebné odročiť ani za účelom výsluchom menovanej svedkyne, keďže žalobkyňa svoje tvrdenia o tom, že kúpna cena bola žalovanému vyplatená preukázala predložením predmetnej písomnej kúpnej zmluvy zo dňa 20.2.2015. Úspech v spore závisí od včasnej a správnej procesnej aktivity strany sporu. CSP zvyšuje nároky na procesnú zodpovednosť strán sporu za vedenie sporu. Pokiaľ strana nevyužije zákonné procesné práva (v danom prípade žalovaný nepodal žiadosť o odročenie pojednávania zo závažných dôvodov) a nevynaloží zákonom požadovanú procesnú aktivitu pri zabezpečovaní dôkazných prostriedkov (žalovaný nezabezpečil účasť svedka na pojednávaní), vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti sporového konania musí strana niesť následky v podobe straty sporu. Preto súd konštatoval, že dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení žalovaný neunesol. Žalovaný tvrdil, že kúpna zmluva zo dňa 20.2.2015 bola len jednou časťou uzatváraných právnych úkonov medzi predávajúcim a kupujúcim v rozhodnom období a vzťahy medzi nimi je potrebné skúmať komplexne. Kúpnu zmluvou zo dňa 20.2.2015 C. Hanáková previedla na žalovaného svoj spoluvlastnícky podiel X/X k pozemku parc. KNE č. 78 orná pôda o výmere 2926 m² k.ú. L.. Obidve parcely sú samostatné nehnuteľné veci a boli predmetom samostatných právnych úkonov - kúpnych zmlúv. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26C 74/2015 domáha nahradenia prejavu vôle žalovaného, a to uzavretia kúpnej zmluvy, ktorou by žalovaný na žalobkyňu previedol vlastnícke právo k pozemku parc. KNE č. 2 k.ú. L., pretože z textu žaloby a jej príloh, predložených žalovaným bolo preukázané, že konanie 26C 74/2015 sa týka inej nehnuteľnosti, a to parcely KNE č. 78 k.ú. L., ohľadom odplatného prevodu ktorej sa žalobkyňa nedomáha vyplatenia finančného výnosu. S poukazom na uvedené skutočnosti súd vychádzal zo znenia čl. II kúpnej zmluvy zo dňa 20.2.2015, z ktorého mal preukázané, že kúpna cena v sume 5.000 eur za zdedenú parcelu KNE č. 2 k.ú. L. bola žalovanému zo strany C. P. vyplatená pri podpise tejto kúpnej zmluvy. Žalovanému tak podľa dedičskej dohody uzatvorenej v dedičskom konaní po poručiťke Y. L. vedenej pod sp. zn. 21D 679/2002 osvedčenej notárkou dňa 28.11.2002, vznikla povinnosť vyplatiť žalobkyni ako ustupujúcej spoludedičke zákonný dedičský podiel z kúpnej ceny za prevedený podiel 5/12 parc. KN E č. 2 k.ú. L.. Z osvedčenia o dedičstve bolo preukázané, že tak žalobkyni ako aj žalovanému patrí zákonný dedičský podiel 1/2 z dedičstva po menovanej poručiťke. Keďže kúpna cena bola žalovanému vyplatená v sume 5.000 eur, zákonný dedičský podiel žalobkyne predstavuje sumu 2.500 eur. V tomto rozsahu vznikla žalovanému povinnosť vyplatiť žalobkyni finančný

výnos z predaja predmetnej nehnuteľnosti. Žaloba bola teda podaná čo do istiny dôvodne. Podľa dohody strán osvedčenej notárskym úradom bol žalovaný povinný vyplatiť žalobkyňu z jej zákonného dedičského podielu v lehote 15 dní odo dňa získania finančného výnosu z predaja nehnuteľností. Keďže kúpnu zmluvu žalovaný uzavrel s kupujúcou C. P. dňa 20.2.2015, a v deň podpisu tejto zmluvy mu bola vyplatená kúpna cena, jeho peňažný záväzok sa stal splatným uplynutím 15 dní od 20.2.2015, t.j. dňa 7.3.2015, a od nasledujúceho dňa 8.3.2015 je žalovaný v omeškaní so zaplatením predmetného peňažného dlhu. Úrok z omeškania za obdobie od prvého dňa omeškania prináleží v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 8.3.2015 bola vo výške 0,05% a po pripočítaní 5 percentuálnych bodov, výška úroku z omeškania predstavuje 5,05% ročne. Preto žalobkyňi patrí úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.500 eur od 8.3.2013 do zaplatenia.

6. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že vzhľadom na zásadu úspechu má úspešná žalobkyňa proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a to z dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho hodnotenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný trvá na tom, čo už uviedol pred prvoinštančným súdom, že žalobkyňi uplatnený nárok nevznikol, lebo on žiadny peňažný výnos z predaja pozemku neobdržal. To chcel preukázať práve výsluchom svedkyne Anny P.. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že kúpna zmluva, ktorú žalovaný uzatvoril bola len jednou časťou uzatváraných právnych úkonov, ktoré je potrebné posudzovať komplexne a on od začiatku tvrdil, že k vyplateniu kúpnej ceny nedošlo. Opačný skutkový záver, ktorý súd ustálil len podľa ustanovenia v zmluve je nesprávny a od začiatku bol žalovaným rozporovaný. Ďalej žalovaný namietal, že súd prvej inštancie na jeho návrh neprerušil toto konanie, hoci sa uňho vedie konanie pod sp. zn. 26C/74/2015 o nahradenie prejavu vôle, ktoré sa týka nehnuteľnosti, ktorá bola súčasťou zamieňaných, resp. prevádzaných nehnuteľností. Prerušenie konania je podľa neho dôvodné a stále na ňom trvá. Nakoniec žalovaný poukázal na skutočnosť, že neúčast' na pojednávaní pred súdom prvej inštancie ospravedlnil z dôvodu odcestovania, pričom súhlasil s prejednaním veci vo svojej neprítomnosti s tým, že ak sa súd nestotožní s jeho procesnými návrhmi v zmysle písomného podania a odročí pojednávanie za účelom vykonania dokazovania, novému termínu sa plne prispôsobí a zabezpečí na ňom aj účasť svedkyne C. P.. Toto mu ale zo strany súdu nebolo umožnené. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

8. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadрила.

9. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zisťoval, bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 385 ods. 1 CSP/, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, či bolo podané subjektom oprávneným na podanie takéhoto opravného prostriedku a či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného smerujúce do výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania treba podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť, keď smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

10. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

12. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

13. Podľa Civilného sporového poriadku proti uzneseniu súdu prvej inštancie je odvolanie prípustné len v prípade, ak to zákon pripúšťa /§ 355 ods. 2 CSP/. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí

návrhu žalovaného na prerušenie konania podľa § 164 CSP /výrok I. napadnutého rozsudku/ predstavuje rozhodnutie, voči ktorému CSP v § 357 prípustnosť odvolania nestanovuje /na rozdiel od rozhodnutia, ktorým konanie bolo podľa § 164 CSP prerušené - vid'. § 357 písm. n) CSP/. Proti napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie preto odvolanie nie je prípustné a preto odvolací súd odvolanie žalovaného smerujúce proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania odmietol podľa § 386 písm. c) CSP ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14. V zostávajúcej časti odvolanie žalovaného, ktoré smerovalo do merita veci - výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorou bola žalovanému uložená povinnosť peňažného plnenia voči žalobkyni, je odvolanie prípustné, bolo podané včas a oprávnenou osobou a preto odvolací súd podľa § 370 a § 380 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu vec preskúmal, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP, a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

15. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri uložení povinnosti peňažného plnenia žalovanému voči žalobkyni vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

16. Dôvody odvolania, ktoré žalovaný uviedol sú len opakovaním jeho argumentácie v konaní pred súdom prvej inštancie. Na všetky argumenty žalovaného súd prvej inštancie dôsledne, jasne a zrozumiteľne v napadnutom rozhodnutí reagoval, odvolací súd sa v plnej miere s jeho závermi zhoduje. Možno len zopakovať, že z kúpnej zmluvy, ktorú žalovaný ako predávajúci uzatvoril s C. P. ako kupujúcou a predmetom ktorej bol spoluvlastnícky podiel 5/12 na parcele registra E č. 2 v k.ú. L. je zrejmé, že kúpna cena 5.000,- eur bola žalovanému vyplatená pri podpise zmluvy /čl. II. bod 1./ . Túto skutočnosť síce žalovaný rozporoval, avšak svoje tvrdenia nijakým spôsobom v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal. Civilný sporový poriadok ako zákonný procesný predpis, ktorým sa riadi občianske súdne konanie, je postavený na zásade kontradiktórnosti sporu dvoch rovnocenných strán, ktorý je potom ovládaný prejednacím princípom. Ten spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu, a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy. Nie je jeho povinnosťou, a nemá ani právo vykonávať dokazovanie o rozhodujúcich skutočnostiach bez návrhu strán sporu, okrem zákonom stanovených výnimiek /§ 185 CSP/.

17. V súlade s prejednacím princípom, ktorý ovláda kontradiktórne sporové konanie, je aj skutočnosť, že strana, ktorá navrhla výsluch svedka zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní /§ 197 ods. 1 CSP/. Len v prípade, že strana nemá možnosť svedka na pojednávanie sama zabezpečiť, môže požiadať konajúci súd o jeho predvolanie na pojednávanie /§ 197 ods. 2 CSP/.

18. V prejednávaní veci žalovaný síce navrhol výsluch svedkyne C. P., jej prítomnosť na pojednávaní súdu prvej inštancie dňa 28.06.2017 však nezabezpečil /na nespĺnení tejto povinnosti žalovaného nič nemení skutočnosť, že sám sa tohto pojednávania po ospravedlnení nezúčastnil/ a ani nepožiadala súd o jej predvolanie z dôvodu, že by jej prítomnosť na pojednávaní sám nemohol zabezpečiť. Súd prvej inštancie preto dôvodne a v súlade s Civilným sporovým poriadkom návrh žalovaného na výsluch menovanej svedkyne neakceptoval, jej výsluch nevykonal a dokazovanie vyhlásil bez tohto výsluchu za skončené. Žalovaného tak dôvodne stíha následok nespĺnenia si dôkaznej povinnosti o ním tvrdených skutočnostiach nevyplatenia kúpnej ceny 5.000,- eur za predaj spoluvlastníckeho podielu 5/12 na parcele registra E č. 2 v k.ú. Bolešov, teda strata sporu a vyhovie žalobe žalobkyne.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej preukázane žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).